

Има три вида солници
и новобелиз, средна
пастъ.
АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.
Абонамента започва на
всеко 1-во число отъ ме-
сца. — Винаги предлагатъ

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Органъ на общитѣ български търговско-индустриални интереси.
Редакторъ - издателъ П. Д. Драгулевъ.

Цените за обявите са:
За в. сантиметр 250
лв. за години, вестник,
непр-лози 150 лв. за едно
публикуване; белиз, ре-
шежи, циркулар и прото-
коли по 150 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко по се отнася до
вестника се адресира: до
„Търгов. Промисленна За-
щита“, Варна „Вестник“ 8.

ГОЛЪМИЯ ШУМЪ ОКОЛО ЗАХАРТА.

Закопи ще се правятъ, нор-
ми ще се налагатъ, вносни
мита ще се намаляватъ; ко-
мпоси се назначаватъ, други
комиси се нокатъ; камаритѣ
се намѣватъ, печата се въ-
будено държи, обществото е
въ тревога и всичко това —
да се наложи на 5-тѣ захар-
ни фабрики да продаватъ съ
4—5 лева по ефтинно захарта
и да не печелятъ 200 и 300
на сто, а само 100 на сто,
или по малко, както е било до
сега. И нека се това, защото
живота е скъпъ, защото жи-
вота трябва да поевтинява...
защото щомъ захарта се
поевтини истинското благо-
денствие за цѣлата страна ще
настъпи.

Съгласни сме и желаемъ за-
харта да се поевтини; же-
лаемъ като всички спромаси
консуматори часъ по скоро да
стане това поевтиняване на
захарта. Но шумътъ, голъ-
мия шумъ, който отъ всички
страны и ерѣди иде, внасу-
женъ ли е отъ тоя, въ срав-
нение съ другитѣ много по-
живнени въпроси, въпросъ?
Е ли и трябва ли тъкмо тоя
въпросъ, въ сѣщность да е
едиятъ отъ най-внсужавашитѣ
тъкма въ всѣобщъ шумъ и
такова масово вълнение? Тоя
въпросъ не е азѣта и омегата
на знанитѣ, отъ които про-
истичатъ бѣдствията граж-
дански и влопозичята все-
народни, но цѣлата публична
мисль, цѣлата преса, всичко,
което може да мисли и бора-
ви, говори, пише, шуми за
него и, ако бѣше само това!
А то и цѣлия апаратъ на
държавата е туренъ въ ходъ
да го урежда: търговскитѣ
камари, Върховния стоански
сѣвътъ, министритѣ на фи-
нанситѣ, търговията и з м.
ледѣнието, Народното събра-
ние и пр. и пр. всички въ
него сѣ събрѣло очият вни-
манство си. Вестник, обаче,
сѣ забравилъ, че прѣдъ за-
харта вървятъ други въ-
проси, вдатъ други прѣдмети,
които не простъ шумъ, не
обикновени вълнения, а ре-
волюция, а рѣзане на главн
и проливане на кърви вносу-
жаватъ за да се спечели тѣх-
ното уреждане или поевти-
нение.

Уредихте ли, бе г да, въпро-
ситѣ за хлѣба, за сиренето, дър-
вата, вжигщата, газта, мѣста
и пр., прѣдмети отъ най пър-
ва необходимостъ, та наете
вечъ направо на захарта?
Но захарнитѣ фабрики пече-
лятъ 100 на 100 и даже 150
на 100. Много добръ, но въ
нормално врѣме 1 кгр. захаръ
сѣ продаваше 80 до 90 ста

тинки, а 1 кгр. сирене по 50
до 60 стотинки; 1 кгр. за-
харъ сѣта се продава 28—30
до 32 лв., и пакъ е въ пѣо
ближе, а 1 килограмъ сирене
се продава 50—55 лв и едва
се намира Цѣнитѣ на кой
отъ двата прѣдмета е прѣд-
почтително да се поевтинятъ,
прѣди всичко, ако е нужно
да се облагодѣтелствува бѣд-
ния консуматоръ — на за-
харта, или на сиренето; на
царулитѣ ли, или на кунду-
ритѣ отъ шедро; на шаяка и
абата ли, или на шевиота и
кастора? Има и най необхо-
димитѣ прѣдмети, отъ кои-
то би трѣбвало, прѣди всичко
да се почне. А тѣ сѣ:
хлѣба, сиренето, вжигщата,
дървата, обущата, дрѣхитѣ,
сѣтълото и пр. и сѣтъ тѣхъ
идатъ захарта, дървезото ма-
сло и пр.

Но, не, фитилжитѣ, кои-
то на врѣмето си не можаха
да се вредятъ покрай щастлив-
цитѣ да иматъ акции отъ за-
харнитѣ фабрики (на които
фабрики щастие то въ послед-
нитѣ дѣтъ три години дѣбствя-
телно се усмихна), надуватъ
духалото, разпалватъ огъня;
тѣ търсятъ полъ вола теле и
даватъ фитилитѣ, ако и да
знаятъ, че не е захарта, коя-
то излага маситѣ на бѣдствия,
а овия продоволствени пра-
паос, безъ които стомхн и
снагата не могатъ. Тия фи-
тилжитѣ азармирагъ обще-
ството насѣкватъ и фанати-
виратъ маситѣ ерѣщу захар-
нитѣ фабрики и цѣлятъ да ги
сѣкчушатъ.

А работата е много проста:
Въвъ основата на взаимно
удобренн условия и сключени
конвенции между държавата
и 5 разни капиталистически
прѣдприятия, 5 концесионар-
ни фабрични организации
сѣ внаесонирагъ капиталъ за
произвеждане захарта. За на-
срѣщенето на произведението
на тия прѣдприятия, дого-
ворно, сѣ гарантирани права
и привилегии, облаги и по-
лезни насърчения, покрай
конто: и голѣмо мито ерѣщу
вноса отъ странство. Луъ
вѣжда и два велника, ако има
втори луъ да му ги даде.
Така е дѣбствувала нашата
държава, когато е раздвизала
концеситѣ. И гзупава е била,
че, покрай всичко това, не е
с умѣла да вземе отъ фабри-
китѣ поне най малкия анга-
жиментъ: да нѣмагъ право да
продаватъ въ страната за-
харта сѣ отъ по голѣма пе-
чалба отъ 10—15 или 20 на
сто и да не м о г а т ъ
да мансатъ вѣкъ отъ стра-

ната до пазителъ размѣръ
отъ произведението си тукъ
захаръ Цяпротѣвъ, раздвизала
внъ юзара, койного щатъ да
правитъ въ крага на законитѣ
въ страната да утилизиратъ
капиталитѣ си, но и да
закрѣпятъ захарната инду-
стрия като полезна за стра-
ната.

Е, добръ, вповсати ли сѣ
сега фабрикитѣ, че невидел-
цата, за да не кажемъ, че
българската държавническа
гзамивщина и сѣлпота ги
облагодѣтелствува? Не пом-
нимъ ли дорнъ че държавата
даваше отъ бюджета си съ-
стотици хиляди левове пре-
ми на първата захарна фаб-
рика да я закрѣпи. Сега фаб-
ричитѣ се закрѣпиха и пече-
лятъ и, защото печелятъ, нѣ
прѣдприемче юрющъ, нъ ю-
рющъ, койго не може да до-
кара погза; защото държава-
та ни самоволно още на врѣ-
мето си се б'оказала отъ
ползнитѣ си.

По нне се намираме полъ
едно настроение, което от-
върща погледа ни отъ едно
друго подожение, въ което мо-
жемъ да панаднемъ. Конгре-
ситѣтъ цвеклопроизводителн,
възполаунали отъ това настро-
ение опрѣдѣлиха, цѣната отъ
800 на 1000 лева тона.

Какъ мислятъ фитилжитѣ
демагози: тия 200 лева раз-
лика, плюсъ разликата, които
въ повече би поюкали ра-
ботничитѣ за произв дегното
на захарта, върху чий гърбъ
ще легнатъ? Оигурни сме, че
не върху гърба на фабрикитѣ

И тогава ще изгѣе, че
вѣмето вежди да ванишатъ
шипчинитѣ дем-гози, очн ще
забодатъ, защото тѣ бѣха
пакъ доброжелателитѣ на на-
рѣда, които, до каго трия спо-
менатия конгресъ, го под-
кладяха и насѣкваха
ерѣщу фабрикитѣ и той взо
познатитѣ вѣчъ рѣшения да
повишава цѣнитѣ на цвекло-
то и да внаги на фабрикитѣ
условия, които ще косуватъ
други много по високи пови-
шения на захарта, ако би
склонили фабрикитѣ да про-
дѣжатъ да произвеждатъ, или,
наопаки, да вичнатъ фабри-
китѣ „вманъ отъ българска
управия и неразбранщина!“
и да вичнатъ вѣче отъ про-
внодството, гато гурятъ вѣ-
ча на портитѣ си.

Вѣрно, пазн Боже, отъ ва-
впогични и българоки подотре-
катели! До дилечни крайности
отаватъ!

Землед-цвеклопроизводителъ.
Б. Р. Последнитѣ бюлетини
за захарта бѣлжкатъ за нови
повишения въ странство. Въ
Англия се продава по 32 англ.
лири тонъ. Послѣпнатето още
повече се очаква, защото тия
годишната реколта се равни на
4,546,000 тона въ цѣла Европа.

The Ellerman Lines Limited
РЕДОВНА 15-ДНЕВНА ПАРАХОДНА ЛИНИЯ отъ
ЛОНДОНЪ—ХУЛЬ ЛАВЕРПУЛЪ—СВАНСЕА
за БУРГАСЪ—ВАРНА за БУРГАСЪ—ВАРНА
За сведения и павла отнесете се до:
Параходна Агенция М. СТАНЕВЪ — Варна.

National Steam Navigation Co Ltd
РЕДОВНА 15-ДНЕВНА ЛИНИЯ
МЕЖДУ
ВАРНА—ПИРЕЙ—МАРСИЛИЯ
И ОБРАТНО
ТРАНСАТЛАНТИЧНИЯ ПАРАХОДЪ
„ПАТРИСЪ“
подъ английско знаме, съ вмѣстимостъ
12000 тона и бързина 16 мили, ще при-
стигне въ Варненското пристанище на 23
Г. Т. Г. и ще замине на 25 сѣщи направо за
Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марсилия.
Комодния бързоходенъ параходъ
„НАКСОСЪ“
подъ английско знаме, съ вмѣстимостъ 3000 тона, бързина
14 мили, ще пристигне на 29 того и ще замине на 1. II. 1924 г.
за Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марсилия.
Луксозния пасажерски параходъ
„АНДРОСЪ“
подъ английско знаме, съ вмѣстимостъ
3000 тона и бързина 14 мили, пристига въ
Варненското пристанище на 7. II. 1924 г. и
заминава на 9 с. м. направо за
Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марсилия.
Приематъ пактици и стоки за гор-
нитѣ пристанища, както и за всич-
ки др. гръцки пристанища, сѣщо и
за Александрия.
За подробни сведения отнесете се до Параходната Агенция
Г. А. ПУЛУДОПУЛО — Варна.

Г А Л О Ш И Г А Л О Ш И
Прочутитѣ шведски галоши
ТРЕТОРЪЖЪ
га ангирани съ трайността си,
съ цѣни умѣрени
на едно продава фирмата
Вр. К. ВЪКЛОВИ
Централа Софил.
Клоново Русо, Варна.

а за общоевропейска консумация е потребна 6,345,000 тона захар. Недовишка, впрочем, е 1 мил. 800,000 тона, които европейската консумация ще си достави от колонията на Америка и на Холандия. А нашите умни политикани играат на кленва със захарния въпрос. А че нещя ли ти машини? 4 до 4500 тона захар да бъдат галтовати от вънка, а ние да се прозяваме и да викаме: „естина захарь ни дайте!“

Контрастният въ морското право.

Напълно нелогично ще се види на чопка, който е боравил въ областта на правото, това, че морското право суспендира права на естествено правоимащи и ги прехвърля или прѣдава на други, които сѣ, ни въ клинъ, ни въ ржкѣвъ илѣ, че отгѣства първи поредъ привилегировани права и ги прави послѣдни, като туря за първи и на първо мѣсто за удовлетворение права, които по естеството си нѣматъ даже изгледъ на право и привилегия. Обаче морското право е подпадено на тия контрасти.

На 25 того, въ Варненския окр. сѣдъ подлежи да се разглежда гражданското производство № 448/923 г. по тѣжба отъ иѣнок отъ стопанитѣ на стокитѣ, съ които бѣ натоваренъ потъналия въ Черно море миналата година параходъ „Алквирадъ“.

До колкото ни е известно, стопанитѣ на стокитѣ, намиращи се въ парахода въ врѣме на неговото потъване, успорватъ правото на реморкѣра „Ало“, който спаси „Алквирадъ“ и стокитѣ въ него отъ погиване, като се яви да даде първа помощ и да изпълне на спасителния брѣгъ парахода и стокитѣ; тия стопани контрастиратъ правото на арматѣра на реморкѣра „Ало“, респективно неговитѣ пълномощници да продаде стокитѣ и да получи отъ тѣхната обща стойностъ правото на възнаграждение за услугата по спасяването, като сѣ поискали сѣщеврѣменно заплатата и на своитѣ консулства — белгийското и английското, — които сѣ ноти, отъ своя страна, сѣ нотифицирали прѣдъ г. окр. управителъ писмено застъпването си и сѣ поискали спрването отъ сѣдебния приставъ всички дѣйствия по продажбата на стокитѣ, вдигането на паложения по изгледител. листъ на арматѣра запоръ и фактическическото прѣдаване стокитѣ на тѣхнитѣ дѣйствителни стопани — тѣхни протезжета. Белгийския пълномощенъ министъръ сѣ нота, както ни се кава, е поискалъ, щото прѣди да се е произнесълъ сѣдѣтъ дори преюдициално по иѣнок възникнали отъ молбата на неговитѣ протезжета прѣдставител. въпроси и безъ да влива въ сѣществото на правата на противната страна, поискалъ е неважно да се прѣдадатъ стокитѣ (сѣвта) на протезжетата му.

Противната страна е счела, че по тоя начинъ се упражнява единъ мораленъ натискъ на законоустановения и компетентенъ да се произнеса по всички преюдициални и по сѣщество въпроси Варнен. окр. сѣдъ и е изкоавувала положението си на чуждо протезже, да поиска намѣсата на своя консулъ, доколкото тая намѣса би могла да повлияе да се поставятъ дѣвете страни при равни права прѣдъ българскитѣ закони и прѣдъ гарантираното отъ тѣхъ правосѣдие, какаото ще има да се пронася, по прѣюдициалнитѣ въпроси и по сѣществото на дѣлото, Тая страна сѣщеврѣменно е атакувала чрѣзъ сѣдѣството на своя

консулъ домоганията на ищцаната страна, въпрѣки възбуденото пѣчъ 448/1923 год. дѣло да отнеме стокитѣ по административенъ редъ съ сѣдѣствието на нашитѣ административни власти, ва които цѣлъ сѣжъ посѣдевали нотитѣ отъ белгийското консулство и легация, обаче нашитѣ административни власти се отнесоха лоялно къмъ интереситѣ на тѣжимата страна и сѣ оставили Варнен. окр. сѣдъ свободенъ и властенъ да рѣшава дѣлото, независимо отъ консулскитѣ интервенции за едната или другата страна.

Варненския окр. сѣдъ, протезже, ще има да се пронаесе: сѣдва ли арматѣра на парахода „Ало“, който спасилъ отъ погиване с/с „Алквирадъ“ и нахождатитѣ се въ него стоки, да продаде стокитѣ ва да удовлетвори креансата си по издадени отъ Варнен. окр. сѣдъ изглед. листъ срѣщу капитана на с/с „Алквирадъ“? Т. е., може ли да разполага кредиторъ за удовлетворението си съ единъ илѣ, който е на X и У, а не и на капитана, срѣщу когото е издаденъ изглед. листъ, нито на притежателитѣ на парахода, чийто капитанъ е осѣдени? Може ли сѣда да допустне да допусне такъвъ сѣдебно-правенъ абсурдъ, да поводи да се продаде единъ съвършено чуждъ имотъ ва дѣлга на едно съвѣстнъ чуждо лице?

Ето, тукъ именно е контраста между морското право и обикновенното гражданско и търговско право. Гражданското и търговско право допусчатъ да се продаде имота на X и У, но ва дѣлгове, по които тѣ сѣ лично осѣдени да плащатъ, не обаче и ва дѣлгове, по които тѣ не сѣ осѣдени и сѣ нищо не сѣ обѣзрвали да отговарятъ.

Напротивъ морското право съ това се отличава, че въ много случаи отъ невиделица обѣзрва и тацитно прави отговорни материално трети лица — безъ тѣ да сѣ сѣ договорвали и безъ да имъ е минавало прѣвъ умѣтъ, че отъ нѣкаква невиделица ще се натоварятъ съ каква и да е материална отговорностъ. Такъвъ е случая, който се вивира въ процеса, възбуденъ по споменатото гражд. дѣло № 448 1923 г.

Натоваритѣ стокитѣ си на с/с „Алквирадъ“ не сѣ подовирали, впрѣотно, че при едно нещастие сѣ парахода, тѣхнитѣ стоки сѣ вложени на много рискове, на които тѣ не могатъ да противопоставятъ стопанскитѣ си права, даже и да бъдатъ продадени при единъ случай, какъвто е конкретния: продаването имъ отъ сѣдебния приставъ за удовлетворение една креанса срѣщу капитана на парахода, който ги носи, ващото на парахода се плаща заемъ.

При все това, такава една случайностъ, която за гражданското и търговско право е недопустима, по морското право е не само допустима и логична, но и безусловно наложителна, тѣкмо при случая, какъвто е този сѣ с/с „Алквирадъ“.

Ние пощемъ тия редове ва една читающа публика съ по-малко надигнатъ интелектъ. Съ прости и малко думи дѣжимъ да формулираме морско-правния принципъ при подобенъ случай съ сѣднитѣ изложения:

Когато единъ корабъ се намира въ плаване, единственъ и самовластенъ разпоредителъ на кораба и на нахождатитѣ се въ него имоти и стоки е капитана му — въ морето, до спирването и разтоварването стокитѣ на пристанището — той е началото и края ва всичко включително и ва стокитѣ. Всичко, какъвто той направил, прѣди разтоварването на стокитѣ, е направено. По свое усмотрение, той може да залага и парахода и

стокитѣ и да тегли суми и стопанитѣ не могатъ да му се противопоставятъ на това, ако парахода не е въ крайното свое пристанище. Толкова повече той има право да направя това при случай на нещастие отъ корабкрушение — при случантѣ, когато иска да тури суми на разположението си да спасява отъ потъване кораба, стокитѣ и екипажа си при едно обѣзрване. Въ подобни случаи правата на капитана надвѣшаватъ правата и на самитѣ собственици на кораба и на стокитѣ. И когато, въ подобни случаи капитана поднише едно обѣзрване или поеме едно задължение, по морското право, което обѣзрва кораба и стокитѣ, стопанитѣ на кораба и на стокитѣ сѣ безсилни да го оборава, напротивъ, тѣ дължатъ да го изпълнятъ.

Но особено неприкосновенна и необорима е сѣдката между капитана и арматѣра, който се е договорилъ ва едно опредѣлено възнаграждение да спасява загиващия корабъ и стокитѣ. Гаранцията, по право, че ще се запази условното възнаграждение, ако капитана не се снабди съ пари во други платица, дѣй-първо, сѣ имотитѣ и стокитѣ въ кораба, до колкото тѣ сѣ запазили цѣлността и стойността си; сѣдъ стокитѣ гаранцията е самия корабъ; ако и отъ кораба не се получи удовлетворение, трети подъ редъ идатъ застрахователнитѣ дружества.

При наличността на понеже креанси, първа по право и привилегия е креансата на спаситѣля на кораба и на стокитѣ. Превилегията ва спаситѣля, при това, не е само, че той прѣвъ трѣбва да получи онова, което му се сѣдва, а да получи цѣлата си креанса безъ намѣрение, а, ако остане нѣщо, сѣдъ това да се даде и на другитѣ кредитори срѣщу креанситѣ имъ.

По тоя редъ, най-послѣдни сѣ стопанитѣ на стокитѣ, които могатъ да взематъ нѣщо останало отъ пролажбата на стокитѣ имъ.

Странно е и чудновато странно е, на какъвъ принципъ на морското право, на каква правна теория се базира тѣжителната страна да оборава, да анулира правото на кредиторъ по изпълнителенъ листъ срѣщу капитана на „Алквирадъ“ да залага запоръ на стокитѣ, които отъ сѣция кредиторъ сѣ спасявани и като така, сѣ бил законенъ залогъ срѣщу дължимото възнаграждение! Ако тѣжителната страна иска да каже, че вѣма корабкрушение, сѣдъ доволно, пѣмало е що да се спасява, нигеръ не сѣ застрахователнитѣ дѣства, които сѣ правоимѣнитѣ да повдигатъ такъвъ споръ? Отъ дѣ на кадѣ такъвъ споръ може да се повдига отъ стопанитѣ на стокитѣ?

За насъ е важно: ще сѣздаде ли Варненския окр. сѣдъ единъ опасенъ прецедентъ, който би обезсрѣдилъ ва въ бъдѣще корабитѣ да даватъ помоща и да спасяватъ ония, които прѣтърпятъ крушение?

Юристъ.

На въсѣждѣ бюрократизмъ и нерапоредителностъ.

Бѣхме на пристанището, когато единъ отъ параходнитѣ агенти сѣ ирония възраваше ва пословичната българска бюрократска нерапоредителностъ и несѣобразителностъ.

Касаеше се да се намѣри мѣсто на единъ отъ хвърланитѣ котва въ пристанищния басейнъ чуждъ параходъ ва да почне да товари и да се отърватъ българскитѣ експортери отъ заплащане огромни суми ва стаали по причина на напраздно губенитѣ дни отъ парахода.

А сѣщностъта на работата е, че въ пристанището ставаха и продължаватъ и сега да ставатъ нѣколко поправки и мѣсто-то ва товарене на параходитѣ, по причина на тия поправки, сѣ недостатъчни и параходитѣ трѣбва да чакатъ редъ — като се натовари единъ, да се нѣмѣсти и да се намѣсти другъ. Парахода, ва който е дума, чакане нѣколко дни и все редъ ва него не дохождаше. Агента пнервирани отъ това бавене, нѣливаше яростъ и засѣа и много справедливо, споредъ насъ. Злобата и яростъта си той нѣливаше противъ бюрократската прѣнебрѣжителностъ и нерапоредителностъ на пристанищнитѣ власти и на оргнитѣ имъ.

Тя поврѣди, що сега се правятъ ва да прѣчатъ на експедитивната манипулация въ товаренето на параходитѣ и да вастаитъ послѣднитѣ да чакатъ по седмица врѣме да се нареда на мѣстата си ва товарене — отъ което страда пакъ българския търговецъ-товарачъ, който е лоретираалъ парахода за ваизгубенитѣ отъ послѣдния дни въ напраздно чакане плаща стаали — не сѣ отъ днесъ, не сѣ отъ вчера, не сѣ отъ лѣтоска, а отъ миналото и по-миналото лѣто. Защо българския умъ на пристанищнитѣ власти и на тѣхнитѣ органи не съобрази, че най-удобно и най-важно е да се направятъ тѣ прѣвъ лѣтото, въ мѣсцитѣ юни, юли и августъ, когато: 1) параходи ва товарене храни и въобще параходи по-малко или никакъ не прѣстигатъ ва да имъ се прѣчи въ манипуларането ва товаренето или разтоварването; 2) работката ще се извърши при спокойнио врѣме отъ морето и отъ прѣченето на параходитѣ, по-стабиано, по-изискано; 3) ще се изравходи отъ държавата по-малко ва извършването на поправкитѣ, като се работи при по-дълъгъ работенъ день, при благоприятно ва такава работа врѣме и при помагането на самата природа да се върши редовна и здрава работа.

На въсѣждѣ въ свѣта поправкитѣ се правятъ въ сезонитѣ, които сѣ най-тихитѣ и най-бедѣйнитѣ ва тѣхъ — поправятъ се и подготвятъ се да бѣдатъ годни и удобни тѣкмо въ най-рабнитѣ ва тѣхъ сезонни и манипулацията по товаренето и разтоварването да не се замедлява, да не се затруднява — да не се въпрѣпятъ стаява отъ никакъвъ недостатъкъ и поврѣда на пристанището. Тукъ, въ България, става обратното: когато сезона на пристанището е въ рагара си, започватъ се поправки или нови съоръжения въ пристанището, тогава тѣкмо и параходитѣ се свѣрватъ на котва да чакатъ и прѣчакватъ поправкитѣ да се свѣршатъ и сѣдъ това да работатъ.

А ващо сѣ поставени тия пристанищни власти и управленитѣ — дяволъ знае.

Не знаемъ самото първо отговорно лице на пристанището кое е — каваатъ ни, че е иѣкой си индженеръ Стояновъ — но то, ако бѣше чудо квалификациятъ отъ агента ва неговитѣ служебни способности и националистически дирования; безъ дру-

го трѣбваше да освободи дѣятелността, която заемала. Ващото, неуспоримо е: могатъ ли посрѣдъ вѣма, при най-малкия день, при най-скупата надница, при бушунето на вѣтровѣтъ, при постояннитѣ валежи на дѣждове и снѣгове, при студовѣтъ и вѣлицитѣ, да се работятъ задирни и да се правятъ такива поправки, които нѣкакъвъ продължително врѣме ва работата и които поправани въ илния сезонъ, двойно и трѣбно ще коствуватъ на държавата? А тѣ сега се правятъ и правятъ безъ да прѣчатъ на търговията — да и нанесатъ щети отъ невиделица.

До кога тая пераборанщина и бюрократска нерапоредителностъ ще разпѣва България?

Подиръ дѣждъ катула.

Напослѣдъкъ Дирекцията на желѣзницитѣ се е засилила, като жаба срѣщу брѣгъ, да илкнува вжглица отъ частнитѣ минни въложна България и да се запази ва да покара железнитѣ сѣ брѣвъ ходъ. Нѣколко стотинѣ тона каменни вжглица сѣ вече закупени отъ частнитѣ минни ва вжглицитѣ на железнитѣ въложна България, кавава по-малко отъ 100 тона.

Много късно, много късно, почтенниятъ съборъ, много късно се пробуди Дирекцията на г. Каракашева, по-малко отъ нѣколко умѣтъ, внимателно, способноститѣ и дарованията си Каракашевъ, който всичко друго може да уреди — и частнитѣ си интереси даже — но железнитѣ — не.

На това, което се е засилила да прави Дирекцията на железнитѣ простоянитѣ жукава подиръ дѣждъ катула. Всичко е вече сѣршено. Търговцитѣ понесѣха вече и сѣдватъ да понесатъ още послѣдствията отъ това безумно, еже-годно повтарящо се, дѣло на г. Каракашева и шпектевитѣ негови поддиректори, началници и подначалници. Много отъ хранитѣ си сприва, много отъ тѣхъ поникнаха въ вагонитѣ, много спорове се повдигнаха по невоенрѣменното доставяне на контрагентитѣ храни, множеството процеситѣ се възбудиха ва неустойки и ва врѣди ва вагони, множество и голѣмо множество неприятности отъ Метериялн шетно естество се нанесѣха на цѣлокупното ни народно естество. И едва сѣдъ всички туй г. Каракашевъ и неговитѣ quasi съвѣтници и сътруднитѣ се сѣчатъ да се пълнолуватъ отъ частнитѣ минни и отъ частнитѣ дела отъ вжглица.

А истината е, че Дирекцията, отъ като е поставена подъ върховното рѣководство на г. Каракашева, доскороститѣ прѣстойнитѣ сѣжити на бѣдѣталия не отъ смѣртъта си сѣ рапъ Стамболийски, въ важно значанние, въ вако по-малко дѣло се явава „единитѣ умѣтъ“, както каваатъ руситѣ — докога да му на ума ва вако; но когато натастрофитѣ сѣ дойди и минали, когато анка е прѣвляла планината — когато е вече късно.

Г. нѣ Казаковъ, г. нѣ Министъръ, българскитѣ държавни железници търсятъ сѣ протрѣвѣ рѣжѣ, настоятелно искатъ сѣ отворени обития своитѣ мастори, не да лѣкѣничатъ, не да кокетратъ прѣдъ голѣмитѣ

„ИМАЛИНЪ“

Най-реномираната
боя за обуца,
която вимно врѣме не замръзва и лѣтно не исѣхва,
понеже сѣдържа терцентъ
вмѣсто вода.

Намира се въ складъ при г-да
Дживри С-ие-Варна
Олѣ № 37

министри и президенти, а да ги дуредат така, както е нужно...

Вжиданият въпрос за държавните железници и, именно, да бъдат те снабдени с железница винаги за пръв път...

Миналата година въ колониите на нашия въстник той пак така беше третирани: че дирекцията трябва да наема...

За борба със спекулата се предлага: 1) строги наказания мрки спрѣмо провинитѣ; 2) учредяване на бюро при всяка община...

Ами какви ли са и какви ли ще бъдат ония, които не са и неће бъдат едини отъ най-серьознитѣ проекти...

Где, въпроса за пофитняването на живота въ сградата не е въпросъ частнопартиен; той не е въпросъ на една, две и три партии...

архимедовия лост. Но кой знае, може би лѣж-мъ се, може би инакъто 40 годишно наблюдаване и изучаване на българската душа...

Единъ столиченъ вѣстникъ съобщава за единъ проектъ на социално-демократския стопански съветъ...

1) Намаление относително мита на ограниченъ брой артикули отъ първа необходимостъ; 2) намаление за ежидитѣ тия артикули...

И, представяете си, този е единъ отъ най-серьознитѣ проекти, които се предлагатъ за разрешаването проблемата по съж-потията.

Где, въпроса за пофитняването на живота въ сградата не е въпросъ частнопартиен; той не е въпросъ на една, две и три партии...

Стопански, търговски, финансови и фискални въпроси.

Попитно-просъжитѣ на Кембо отъ Народната Банка.

Нарѣдба до клоноветѣ.

Вѣдѣствието на запитвания отъ клоноветѣ на Народната Банка по приложението на нарѣдбата за ограничаване търговията съ чужди платажни ерѣдства...

Частнитѣ банки могатъ да събиратъ порѣдитѣ на клиентитѣ си за покупка и продажба на кембо, като уравниватъ...

сѣлскитѣ си при клоноветѣ най-късно до общѣ. По всичкитѣ си нареждания за покупки на кембо, тѣ сѣдѣва да прѣдставятъ декларации, придружени съ документи...

За реалността на нуждата за покупки управлението прѣдписва на клоноветѣ да проверяватъ по-често чрѣзъ контролоритѣ си или чрѣзъ очитни чиновници...

Утвърдено е съ указъ министерското постановление, съ което се прѣдлага сѣлскитѣ депозитни въ членовѣ 4 и 7 отъ правилника на Б. П. Банка...

Закона за забраната.

Публикуванъ е и като прѣдбогуявенски подарѣкъ и поднесенъ на търговцитѣ закона, съ който се забранява вноса на прѣдмети не отъ първа необходимостъ...

Ние и сега пакъ поддържаме, че това е първото хилово дѣло на най-интелигентната камара, каквито е имала България.

Лошо направи за търговията, защото тя ще стана по контрабанденъ начинъ. Значи, по прѣдложенъ начинъ. Лошо направи за ханата, защото тя ще се дѣли отъ доходитѣ, които и идеха отъ вносите мита...

стѣгани пжтва да продължи да търгува и имѣето яна, свободна търговия, ще имаме тайна, прѣветана, или противозаконна и противоморална търговия...

Нека се надѣваме, обаче, че силата и дѣйствието на закона скоро ще дадѣтъ мѣсто на свободната търговия, защото опита ще убѣди г. министѣра, че ще е по-добъръ за стопанска България безъ тоя законъ...

ОТЪ ЧУЖБИНА.

Ромжия.

Отъ Букурещъ явяватъ, че министѣра на търговията и тоя на индустрията, съ внесли въ министерския съветъ едно иложение, въ което е вложено нуждата отъ интензивно проижеждане на петрола.

Индия.

Производството на каучукъ. Каучукъ се обработва главно, въ Южна Индия и Бурмахъ. Споредъ послѣднитѣ официални статистики, въ миналата година е имало 1,078 плантажа, които съ общащали областта отъ 179,914 югра...

Велико-Британия 53 на сто, въ Цейлонъ 24 на сто, въ Съединитѣ Щати 9 на сто. Отъ цѣлата търговия, пада се на Мадрасъ около 56 на сто и на Бурмахъ 44 на сто.

Златото и среброто.

Златото отъ 583% лв. 62.80; сребро отъ 750% лва 2.36; сребро отъ 800% лва 2.75; сребро 900% лва, 3.15. Свѣсеное злато лва 21.40 до 29.16.

Россия.

Износа на руски петролъ. Отъ Москва явяватъ, че прѣдседателя на държавния петроленъ трѣтътъ „Нафта синдикатъ“ е съобщилъ на прѣдставителитѣ на печата, че петролиянозъ въ послѣдно врѣме е доста поразителенъ.

Сърбия.

Сръбско-италианско споразумение. Отъ сръбска страна още не е издѣлано официално потвърждение за постигнатото между Сърбия и Италия споразумение върху тѣхъ нарѣчения „Риеци (Флумен) въпросъ“ по прѣсата въ цѣла Европа нечъ говори, а и сръбскитѣ вѣстници съобщаватъ, че такѣвъ съюзъ е свързанъ и се подривава, и се насърчаватъ съ: „Средном почетку нека буде искри и триан, наставак!“

Чуждестранни житиѣ тържища.

Table with 2 columns: Commodity (e.g., Wheat, Corn) and Price (e.g., 58-56 fcs = лв. 380-06).

НЮ-ИОРКЪ.
 Пшеница 96-91 fcs = лв. 604-57
 Кукурузъ 75-68 " " 475-66

ПРАГА.
 Пшеница ч. пр. 179 = лв. 681-99
 Кукурузъ " " 152 = " 579-90
 Ечмикъ " " 175 = " 668-49
 Овесъ " " 120 = " 457-20
 Брашно 0 " " 275 = " 947-75

ВИЕНА.
 Пшеница ав. пр. 3,185 = лв. 642-97
 Ржжъ " " 2,775 = " 511-98
 Овесъ " " " = " "
 Кукурузъ " " 2,950 = " 544-27

СЪРБИЯ
 Пшеница дин. 345 = лв. 517-50
 Овесъ " " 235 = " 325-50
 Ечмикъ " " 290 = " 435-
 Кукурузъ " " 260 = " 390-

Прѣдупрѣждение.

Прѣдупрѣждаваме г. г. търговците, че тѣ ще трѣбва да подадѣтъ декларации:

а) съгласно буква а отъ чл. 2 по законъ за взѣбраната, на отдѣленieto на митниците при финансовото министерство за внасянето на стоитѣ, които сѣ били прѣддени на нѣкоя желѣзопътна, параходна или пощенска администрация не по-късно 5 дни отъ вливането на ввирания законъ въ сила. Срока за подаване декларацията е 15 дни, считанъ отъ 17 тови мѣсець;

б) съгласно буква о отъ сѣщия членъ на сѣщия законъ за стоитѣ внесени по-късно, ако сѣ документи достоверни се установява, че сѣ били заплатени или кацарирани прѣди 15 декември 1923 г. Декларацията по тая точка се подава на специалната комисия, учредена съгласно чл. 3 при финансовото министерство, въ срокъ отъ 7 дни слѣдъ вливането на закона въ сила.

Ако не се изпълнятъ тия формалности, митниците не ще допуснатъ внасянето на стоитѣ.

ТЪРГОВСКА КЪЩА
„Янастасъ и Христовъ & Синове“
 гара ТРЕМБЕШЪ.
 ОСНОВАНА ВЪ 1879 ГОДИНА.

Търговия съ зърнени храни и варива и търговия съ разни колониялни, желѣзарски, бояджийски и др. стоки; складъ отъ дървенъ строителенъ материалъ.
 Има винаги готови зърнени храни. Отговаря на всички запитвания.

Телеграфич. адресъ: ПОПХРИСТОВЪ. Телефонъ № 6. 3-3

Печатница Д. Годоровъ, Варна

Варненска стокова борса

23 януарий 1924 год.
 Седмичен прѣгледъ.

Пристигналото въ своя прѣдпавдническъ видъ, Вагоми вече постоянно пристигатъ и товаренето на параходи е въ разгара си. Отправките сѣ повечето за Марселия и Ансеръ. Има отпращани и за Цариградъ, но не така силни. Параходитѣ „Варна“ и „Ц. Фердинандъ“ още не се завърнаха и въ рестоание почече отъ мѣсець линията Варна—Бургазъ—Цариградъ—Пирей е закупена. Парахода „Кирилъ“ прави рейси до Цариградъ, но рейситѣ му сѣ тѣй разредени и самъ той е толкова малък, че едва може да обслужва и то само до Цариградъ, зърнената вносна търговия. Тѣя е друга прѣчка на хода на вноса. Азърни февруари е подиръ седмица и за търговците ще е късно да внесѣтъ всичкитѣ контрагентни храни и ще трѣбва да плащатъ вносни мита, девизъ, такси и пр. и кѣтъ прѣтърпениитѣ отъ елирането на влакветѣ загуби ще да прибавятъ и тия отъ плащане на митата и пр.

Въ началото на седмицата, цѣнитѣ зависеха отъ случайността на прѣдлагането, тѣй като треневтѣ още продължаваха да бждатъ спрѣни и цѣнитѣ проявиха една малка колебливостъ. Сдѣлките въ борсата се съживиха едва:

На 17 януари, когато бѣха пристигнали 67 вагона — 3 вагона зимница, 2 вагона ржжъ, 49 вагона кукурузъ, 9 вагона бобъ, 1 вагонъ ечмикъ, 1 вагонъ фий и 2 вагона тиквено сѣме. Продадѣха се всичко 15 вагона: зимницата по 555 лева 1 вагонъ, кукурузъ по 410 до 415 лв. 9 вагона, ржжъта по 400 лв. 3 вагона, бобъ по 895 до 910 лв. 3 вагона.

На 18 януари пристигнаха 91 вагона: 9 вагона зимница, 67 вагона кукурузъ, 11 вагона бобъ, 1 вагонъ ечмикъ, 3 вагона фий, а се продадѣха всичко 18 1/2 вагона: зимницата 4 вагона по 540 до 547 лв., кукурузъ 11 1/2 вагона по 415 лв., бобъ 2 вагона по 900 лв., фий 1 вагонъ по 430 лв.

На 19 и 20 януари пристигнаха всичко 265 вагона: зимница 27 вагона, ржжъ 1 вагонъ, кукурузъ 200 вагона, бобъ 22 вагона, ечмикъ 5 вагона, фий 8 вагона, тиквено сѣме 1 вагонъ и слѣногледъ 1 вагонъ. Продадѣха се на:

На 21 януари всичко 26 1/2 вагона: зимница 19 1/2 вагона по 502-50 до 557-50 лв., ржжъ 1 вагонъ по 400 лв., ечмикъ 2 вагона по 445 лв., бобъ 3 вагона по 897-50 до 940 лв., тиквено сѣме 1 вагонъ по 850 лв.

На 22 януари пристигнаха всичко 101 вагона, а се продадѣха всичко 90 — кукурузъ 69 1/2 вагона по 420 лв., леща 1/2 вагонъ по 470 лв., бобъ 4 вагона по 875 до 890 лв., фий 1 вагонъ по 410 лв., зимница 13 1/2 вагона по 532-50 до 550 лв.

ХРОНИКА

Отъ н-на на мѣсгната телеграфо-пощ. и телефонна станция получихме опровержение ерѣцу лансираниитѣ отъ насъ факти по телеграфо-пощенската и телефонна служба. То въ сжщностъ не е опровержение, а потвърждение на фактитѣ, защото нѣ отрича съществуването имъ, а силъ се да обясни защо и отъ що тия и тѣмъ подобни факти нередовности въ службата се случватъ.

Занемала се планината... Варненската Търг. Камара, на 21 того свика общо търговско събрание да и даде (!) мнѣнието си по законопроекта за Народ. Банка. Тя не искава никакво мнѣние, защото въ нея нѣма кой да мисли. Събранieto избора г. г. П. Рахневъ, Х. Кристиянъ, Гр. Пѣйчевъ, Д. Калояновъ и Върб. х. Генчевъ, съвмѣстно съ бюрото на камарата да обждатъ закона и искаватъ мнѣние. Въ тоя съставъ избраниитѣ, заедно съ бюрото на 22 и на 23 того се събраха и разискуваха по закона. Мнѣнието, което е искавано ще се формулира и изпрати по принадлежностъ, но кога? Може би, когато законопроекта ще е вече законъ!

Отъ 1 идущи февруари, колетитѣ за Франция ще се таксуватъ съ 2.70 влат. франка, или 81 лева. За другитѣ държави ще се таксуватъ по 1.70 вл. фр.

Опрѣдленитѣ 10 лева на тонъ, които ще се събиратъ при товаренето или равтоварването на вносни или вносни крайбрѣжни етоки, съ изключение на пощенскитѣ кодети, ще се даватъ на персонала по митническото вѣдомство като допълнително възнаграждение надъ заплатитѣ. Скѣсания брашниятъ човалъ още пуца — нѣма ли и други нѣкоя да го докѣсатъ? Г-да министри, моралъ съ пари не се купува!

Всички чужди подданици, вклучително членоветѣ на сѣмействата имъ, които живѣятъ въ града и окръга, сѣ поканени, вадължително, да се легитимиратъ съ паспорти и ликове прѣдъ обществената безопасностъ, като опрѣдѣлятъ точно зачатията и мѣстожителствата си. Въ противенъ случай ще бждатъ екстернирани.

Съгласно правилника за експлоатацията и управлението на реалнитѣ антрповати при Варненското и Бургазското пристанища, въ тия антрповати ще се приематъ само добрѣ опаковани стоки, на които митото и общинския налогъ вѣзлава на не по-малко отъ 5000 вл. лева.

Видисната спиртова фабрика „Вида“, която се държаше вънъ отъ равноправността на другитѣ спиртни фабрики, сега — и много справедливо — е приравнена съ другитѣ фабрики и ще и се плаща по 62-50 лв. за литръ 95-градусовъ спиртъ при температура 19° с, а не 62-30 л., както до сега и се заплащаше, необяснимо отъ какви побуждения и съображения.

Търговско Акционерно Дружество „ДОВЪРИЕ“ — Варна.

ПОКАНА

Управителния съветъ на Търговско-Акционерното Д-во „Довѣрие“ — Варна, честь има да покани г. г. акционеритѣ на сѣщото дружество да присѣтствватъ на общо редовно годишно събрание, което ще стане на 17 февруарий 1924 г. 10 часа преди обѣдъ, въ помещението на дружеството, при следнитѣ дневенъ редъ:

- 1) Докладъ на управителния и провекунтелния съвети за дейността на дружеството, презъ 1923 година.
 - 2) Одобрение баланса и сметката „загуби и печалби“ за отчетната година и доклада на управителния съветъ, както и освобождаване отъ отговорностъ управителния и проверителния съвети и директора за операциитѣ на д-вото, презъ сѣщата година.
 - 3) Гласуване на бюджета за 1924 година.
- За правоучастие въ събранieto г. г. акционеритѣ депозиратъ акциитѣ си преди събранieto въ дружествената каса, или представятъ удостоверение отъ банката или дружеството, въ които сѣ депозирали акциитѣ си.
- Ако въ определенитѣ день 17 февруарий 1924 г. не се представятъ законнитѣ брой акции, то събранieto се отлага за слѣдующия недслевъ день въ сѣщия часъ и мѣсто.

гр. Варна, 18 януарий 1924. г.

ОТЪ УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТЪ.

БАЛАНСЪ

на Търг. Анцион. Д-во „ДОВЪРИЕ“, Варна съставенъ на 31 Декември 1923 г.

Активъ		Пасивъ			
1	Каса	28,472 75	1	Капиталъ	400,000 —
2	Портфейлъ	418,490 —	2	Запасенъ фондъ	22,391 78
3	Тек. лихв. смѣтки дебит.	312,841 50	3	Кредит. лихвени	219,044 40
4	Сдѣбни и протестир. ваписи	67,580 93	3	Безлихвени с/ми	155,608 00
5	Стоки	20,087 —	4	Непосканъ дивидентъ	2,025 —
6	Мобили	2,419 —	5	Тантгеми	15,400 —
7	Цени книжа	400 —	6	Дивидентъ за 1923 г.	53,522 —
8	Невнесенъ капиталъ	17,700 —	7	Седанги	3,046 36
9	Записи за викасо	3,046 35	8	Депозитѣри	163,100 —
10	Залози и гаранции	163,100 —			
		1,034,137 53			1,034,137 53

Сметка „Загуби и Печалби“

на Търгов. Анцион. Д-во „ДОВЪРИЕ“, Варна за 1923 г.

1	Общи разноски, наеми, заплати и др.	80,121 15	1	Отъ стоки	26,132 40
	Съгласно чл. 26 отъ устава		2	Отъ лихви, комисиони и др.	131,087 49
2	10% запасенъ фондъ	7,709 74			
3	20% тантгеми	15,400 —			
4	Амортизация мобилиитѣ	467 —			
5	14% дивидентъ	53,522 —			
		157,219 89			157,219 89

Счетоводителъ: Ат. Т. Нандиларовъ.

Проверителенъ съветъ:

Х. Ивановъ.
 Г. Станчевъ.
 Д. Вълкановъ.

ДОКЛАДЪ

на Проверителния съветъ на Търговско Акционерно Д-во „ДОВЪРИЕ“ — Варна до 10-то общо редовно годишно събрание на г. г. акционеритѣ.

Господа Акционери,

Въз основа на чл. 202 отъ търговскитѣ законъ и постановленията на дружественитѣ устава, имаме чеотъ да Ви явимъ, че проверихме представения Ви отъ управителния съветъ „Балансъ“ и сметка „Загуби и Печалби“, за отчетната 1923 година, които намерихме вѣрно извлечение отъ книгитѣ на дружеството.

Като Ви съобщаваме това, молиме Ви да улобрите представенитѣ Ви „Балансъ“ и сметка „Загуби и Печалби“ и да освободите отъ отговорностъ членовето на управителния съветъ и директора, за дѣлата имъ презъ изтеклата 1923 година.

гр. Варна, 18 януарий 1924 г.

Проверителенъ съветъ:

Х. Ивановъ.
 Г. Станчевъ.
 Д. Вълкановъ.